

**Rev.nr.13
septembrie**

SPERANTELE COPILARIEI

„ Este o revistă pentru cei mari , cei mici și părinți “

CUPRINS

1. Eveniment
2. Gânduri de început de an școlar
3. Interviu cu un profesor
4. Statutul comunei Garoafa
5. Pagina de suflet
6. Pagina de engleză
7. Oina-Sportul Național Român
8. Marile descoperiri geografice
9. Portretul unui elev
10. Sănătatea noastră
11. Creații ale elevilor
12. Să colorăm...desenele
13. Să ne jucăm
14. Să scriem corect românește
15. Să râdem...cu gumită
16. Părinții au cuvântul!
17. Istoria chimiei
18. Cum ne apărăm de foc

Eveniment

„Bun venit la școală ! “

Deschiderea oficială a
noului an școlar
2010 - 2011

„ Ziua Internațională a Stratului
de Ozon “

Informații despre 16 septembrie
legat de păstrarea stratului de
ozon, filme educative

„Siguranța pe șosea “

Întâlnire cu reprezentanți ai
Poliției rutiere
Vizionare de filme educative

„ Protecția civilă “

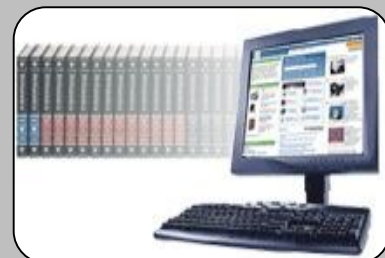
Seminar de instruire a c.d.
-lecții teoretice și practice
aplicative pentru elevi

„Biblioteca virtuală “

-prietenul meu calculatorul

Prezentări Power point
dezbatere
-participă toate c.d.

Gânduri de început de an școlar

Gânduri de început de an școlar

În fiecare an, școala începe la 15 septembrie, indiferent de tipul societății în care trăim în România. Atunci se îndreaptă cu mic cu mare, de la copii, părinți, profesori, cu toți către lăcașele de cultură; unele super dotate, altele mai puțin și altele la nivelul anilor 80.

Fiecare vine spre școală cu bucurie, cu speranțe, dar și cu îndoieli și tristețe, cu bucurie de revedere a colegilor, a profesorilor, cu emoția unui nou început, cu speranțe legate de condițiile oferite de școală și societate, cu speranța că vor obține rezultate mai bune la învățătură, cu îndoieli legate de navetă, cu tristețe că se vor despărți de colegi, profesori și școală.

Școala noastră nu mai are personalitate juridică, cu toate că are 230 de elevi, va funcționa în acest an școlar fără director, fără secretar, cu același local care așteaptă de mulți ani să fie reabilitat, cu cadre didactice care trebuie să-și facă meseria cu salariile reduse cu 25 %, cu promisiuni, promisiuni și iarăși promisiuni...

Părinții, vin la școală, cu speranțe, cu nostalgia anilor de școală, cu multă îngrijorare legată de schimbarea unor cadre didactice, de eforturile materiale făcute pentru începutul de an școlar, de condițiile oferite de școală, de orar și naveta unora dintre copii lor.

Dar toate acestea nu pot întuneca bucuria unui nou început de an școlar, pentru elevi, pentru cadre didactice și pentru părinți. Fiecare dintre noi dorim indiferent că suntem elevi, părinți sau cadre didactice, ca acest an școlar, să fie mai bun decât precedentul.

Tuturor succes, în noul an școlar 2010-2011 !

Prof. Ștefănescu Ștefan

Prima zi de școală

În prima zi de școală am fost foarte emoționată. Am plecat voioasă spre școală cu ghiozdanul în spate. Îmi era dor de colegi, de școală chiar și de profesori. În curtea școlii erau mulți elevi, părinți, bunici printre ei și colegii mei de clasă; cu toții așteptau cu nerăbdare reînceperea școlii !

Deschiderea festivă s-a făcut în curtea școlii, domnul profesor Ștefănescu Ștefan ne-a urat un bun venit iar preotul Marin Radu ne-a dat binecuvântarea pentru noul an școlar.

În clasă am găsit manualele, unele noi, altele mai vechi dar atât de necesare în demersul nostru de-a învăța; de asemenea am vorbit cu noul nostru diriginte. În clasă am povestit cum a fost în vacanță, ce-am făcut în aceste trei luni, am primit orarul și am plecat acasă, unde am relatat părinților cum a fost în prima zi de școală.

Mă bucur că am început un nou an școlar !

Sandu Laura Miruna
clasa a VII-a

Prima zi de școală

În acest an, școala a început pe 13 septembrie, zi cu ghinion pentru alții, dar pentru mine a fost ceva normal. Și totuși, parcă nu a fost așa de frumos ca în alți ani, se simțea parcă plutind în aer, ceva, o apăsare care a pus stăpânire pe toți participanții la deschidere. Nici cuvântul domnului profesor și nici slujba părintelui n-au fost ca ...altă dată. Festivitatea a fost mai scurtă ca de obicei, am intrat în clase, unde am găsit aceleași bănci vechi și manuale ieșite din uz mai devreme decât erau programate. Doamna dirigintă ne-a dat manualele, apoi orarul, urmând ca a doua zi să trecem la ore, fără prea multă introducere.

Ne-am revăzut colegii, am vorbit despre vacanță, despre cadrele didactice noi, și despre examenul pe care-l vom susține la anul după terminarea cursurilor. Am plecat acasă cu nostalgia vacanței care s-a terminat, dar și cu încredere în forțele noastre pentru viitor.

M.C. elevă clasa a VIII-a

Interviu cu un profesor

**In acest număr al revistei va răspunde întrebărilor noastre doamna învățătoare
Miron Florentina**

1. Ce v-a determinat să vă orientați

Mi-am dorit foarte mult să devin
lucrez cu copiii și cred că această

2. Ce altceva ați fi vrut să faceți în

Nu m-aș vedea făcând altceva la fel
fiu învățătoare este tot ce-mi doresc .

3. Descrieți elevul ideal din punctul

Elevul ideal din punctul meu de
învețe.

4. Cum vedeți relația școală-părinți?

Părinții sunt tot mai indiferenți față de tot ceea ce ține de școală .

5. Cum credeți că va fi în anul 2050 școala românească?

Sper că va fi cu mult mai bine decât este în momentul de față.

6. Care a fost cel mai hazliu răspuns care l-ați primit vreodată?

N-am mai primit de foarte multă vreme un răspuns hazliu, așa că nu-mi mai amintesc.

7. Ce metode aveți dumneavoastră prin care-i temperați pe elevi?

Încerc pe cât posibil să înțeleg fiecare tip de comportament și, cu multă răbdare și tact
pedagogic, să-i modelez pe elevi într-o direcție pozitivă.

8. Care sunt hobby-urile dumneavoastră?

Ceee ce-mi place foarte tare este să călătoresc.

9. Care sunt satisfacțiile și insatisfacțiile din activitatea didactică?

Una din cele mai mari satisfacții este aceea că reușesc în mare parte să le insuflu elevilor
mei interesul pentru învățătură.

10. Cum vi se par elevii din școala noastră , în comparație cu elevii din alte școli?

Nu văd o diferență. Asemeni altor școli și în școala noastră elevii se împart în două categorii:
elevi care vor să învețe și elevi care nu vor.

11. Cât de serioși trebuie să fim la școală?

Atât cât să nu ne pierdem statutul pe care-l avem, acela de elev respectiv de cadru didactic.

12. Este jocul mereu o joacă?

Jocul este un mijloc de relaxare prin care copilul și mai târziu adultul se pregătește de alte acțiuni.

13. După părerea dvs. ce atribute ale jocului pot fi benefice pentru formarea atitudinală a elevilor? Dar
pentru descoperirea unor aspecte mai puțin accesibile în cadrul disciplinei pe care o predăți?

Jocul este un puternic stimulent cognitiv atât pentru învățarea independentă cât și pentru învățarea în
grup, dincolo de natura primă a experienței, există feedback-ul, care determină adevăratul progres.

Totodată, jocul este cel mai sigur mediu de manifestare a creativității și modalitatea prin care copilul își
dezvoltă și își afirmă individualitatea, el își construiește propriul sens al identității, începe să-și cristalizeze
imaginea de sine.

*Vă mulțumim pentru amabilitatea cu care ați răspuns întrebărilor noastre și vă dorim o carieră didactică
plină de satisfacții și de împlinirii.*

Interviu realizat de Sandu Laura-Miruna elevă în clasa a VII-a

spre cariera de cadru didactic ?
învățătoare deoarece îmi place să
meserie mă reprezintă .
viață ?

de bine , în momentul de față să

dumneavoastră de vedere?
vedere este cel care vrea să

Statutul comunei Garoafa

Comuna este unitatea administrativ – teritorială de bază, care cuprinde populația rurală reunită prin comunitate de interese și tradiții.

Situată în partea de est a județului Vrancea, comuna Garoafa este tipică așezărilor de șes. Localitățile componente au un aspect adunat, legătura cu satul reședință de comună făcându-se prin drum național, drumuri județene și comunale, distanța maximă între acestea fiind de cinci kilometri.

Vecinii săi sunt : la nord – orașul Mărășești, la est – județul Galați, la sud – comuna Vânători și orașul Focșani iar la vest – comuna Țifești și comuna Bolotești.

Comuna Garoafa are în componență opt sate : Garoafa, Făurei, Precistanu, Răchitosu, Ciușlea, Străjescu, Doaga, Bizighești și cătunul Putna Seacă. Satele componente sunt repartizate relativ uniform în teritoriu.

Suprafața totală a teritoriului administrativ este de 7144 ha – 71,44 km².

Cel mai vechi sat al comunei este Ciușlea care datează de mai bine de 500 ani. Bătrânii spun că întemeietorii au fost ciobani care-și duceau turmele la adăpat din apa Siretului, stabilindu-se apoi pe aceste meleaguri.

Denumirea satului este derivată din cuvântul „Ciuș” cu care ciobanii își mânau turmele de măgari.

Aproximativ în aceeași perioadă s-a format și satul Străjescu a cărui denumire provine de la „straja”- oșteanul ce stătea de veghe și anunța invazia turcilor prin aprinderea unor focuri.

La fel de veche este și partea satului Făurei situată dincolo de calea ferată, spre Ivăncești. Întemeietorii au fost argați boierești care și-au făcut bordeie pe aceste meleaguri. Inițial, satul se întindea pe o suprafață mai mare dar ciuma și focul au făcut ravagii în rândul locuitorilor.

Celelalte sate sunt relativ noi, întemeiate în timpul și după primul război mondial.

Satul reședință de comună – Garoafa- a luat ființă după primul război mondial, pe moșia prințesei Nicoleta Brîncoveanu, fiind întemeiat de către un grup de munteni originari de prin părțile Bacăului. Prima sa denumire neoficială a fost „Bacaoane”, iar apoi a luat numele Ministrului Agriculturii din perioada reformei agrare din anul 1921 – GAROFLID.

Comuna Garoafa, în forma ei actuală, a luat ființă prin reunirea celor două comune : Ciușlea și Făurei, în anul 1968, ca urmare a împărțirii administrativ – teritoriale aprobată prin Hotărârea nr. 1122 / 1 august 1968.

Astăzi cetățenii comunei Garoafa sunt grupați în 1657 locuințe și 1814 gospodării. Revine pentru fiecare gospodărie 2,62 locuitori. Această medie, care este inferioară mediei pe țară (3,1 persoane / gospodărie), arată că în comună sunt multe gospodării în care trăiesc numai câte două persoane – părinții rămași în comună.

Având în vedere că numărul locuințelor este satisfăcător în raport cu populația, revenind 2,87 persoane / locuință, rezultă că populația comunei nu exercită presiuni asupra fondului de locuințe din comună.

Numărul total al populației stabile a comunei Garoafa este de 4764 locuitori, din care 2486 feminin și 2278 masculin. Populația comunei trăiește în opt sate și un cătun situat în imediata apropiere a satului Bizighești. Toate satele au sub 1500 locuitori, cel mai mic număr îl are cătunul Putna Seacă, iar cel mai mare satul Ciușlea. Astfel, structura pe sate a populației este :

Garoafa	912 locuitori	Răchitosu	424 locuitori
Făurei	740 locuitori	Ciușlea	1256 locuitori
Precistanu	219 locuitori	Străjescu	266 locuitori
Bizighești	692 locuitori	Doaga	255 locuitori

Ing. Florentina Ionescu – consilier urbanism Primăria Garoafa

Pagina de suflet

Avem timp pentru toate

de Octavian Paler

*Am învățat că este prea greu să-ți dai seama
Unde să tragi linie între a fi amabil, a nu răni
oamenii și a-ți susține părerile.
Am învățat să iubesc
Ca să pot să fiu iubit .
Avem timp pentru ambiții și boli,
să învinovățim destinul și amănuntele,
avem timp să privim norii, reclamele sau un
accident oarecare,
avem timp să ne-alungăm întrebările, să amânăm
răspunsurile,
avem timp să sfărâmăm un vis și să-l reinventăm,
avem timp să ne facem prieteni, să-i pierdem,
avem timp să primim lecții și să le uităm după-
aceea,
avem timp să primim daruri și să nu le-nțelegem.
Avem timp pentru toate.
Nu e timp doar pentru puțină tandrețe.
Când să facem și asta, murim.
Am învățat unele lucruri în viață pe care vi le
împărtășesc și vouă !!
Am învățat că nu poți face pe cineva să te iubească.
Tot ce poți face este să fii o persoană iubită.*

Citate despre prietenie

Prietenia este egalitate armonioasă. – Pitagora
Prietenia înseamnă a fi frate și soră, două suflete ce
se ating fără să se confunde, două degete ale aceleiași
mâini. – Victor Hugo
Prietenia este închisoarea sufletului de bună voie în
trup străin. – Dimitrie Cantemir
E mai rușinos să nu ai încredere într-un prieten decât
să fii înșelat de el. – Arthur Schopenhauer
E bine să te înduioșezi de nenorocirea prietenilor tăi,
dar mai bine este să le vii în ajutor. – Voltaire
Virtutea este fundamentul amicitiei; pentru a o păstra
nu este nevoie decât de caritatea reciprocă. Aceasta
este simplă și nu are nevoie de farduri, nu cere nimic
din cele exterioare. Și dacă ea găsește multe avantaje
fără a le căuta (căci cine ar putea enumera foloasele și
farmecele prieteniei?), caritatea n-are nevoie de
stimuli exteriori, este mulțumită de ea însăși, ea este
pentru sine un pinten și o recompensă. – Francesco
Petrarca
Acordul felului de a gândi naște prietenia. –
Democritus
Frecventarea prietenilor să-ți fie ca o școală și
convorbirea cu ei, învățătură. Fă-ți din prietenul tău
un învățător și unește prin el foloasele instrucției cu
plăcerea conversației. – Baltasar Gracian
Alături de un prieten adevărat este cu neputință să
ajungi la deznădejde. – Honore de Balzac
Prietenia îndoiește bucuriile și înjumătățește
necazurile. – Francis Bacon
Prietenia înseamnă un suflet în două trupuri. –
Aristotel
Tine-ți prietenii aproape, iar dușmanii – și mai
aproape. – Sun Tzu
Vor exista mereu oameni care te vor răni, așa că
trebuie să-ți păstrezi încrederea și doar să ai mai
multă grijă în cine ai încredere și a doua oară. –
Gabriel Garcia Marquez
Un prieten adevărat te prinde de mână și își atinge
inima. – Gabriel Garcia Marquez
Ferește-te deopotrivă de prietenia dușmanului și de
dușmania prietenului. – Nicolae Iorga

Pagina de engleză

Things Mom Would Never Say

1. "How on earth can you see the TV sitting so far back?"
2. "Yeah, I used to skip school a lot, too"
3. "Just leave all the lights on ... it makes the house look more cheery"
4. "Let me smell that shirt -- Yeah, it's good for another week"
5. "Go ahead and keep that stray dog, honey. I'll be glad to feed and walk him every day"
6. "Well, if Timmy's mom says it's OK, that's good enough for me."
7. "I don't have a tissue with me ... just use your sleeve"
8. "Don't bother wearing a jacket - the wind-chill is bound to improve"

Lucruri pe care o mamă nu le spune niciodată:

1. Cum naiba poți vedea la Tv așa de departe?
2. Da, obișnuiam să chiulesc mult de la școală.
3. Lasă becurile aprinse...face casa să arate mai veselă
4. Lasă-mă să-ți miros cămașa-Da, o mai poți purta încă o săptămână.
5. Poți să păstrezi acel câine rătăcit dragă. Aș fi bucuroasă să-l hrănesc și să-l plimb în fiecare zi.
6. Ei bine, dacă mama lui Timmy spune că-i ok, mie îmi este de-ajuns.
7. Nu am o batistă la mine...folosește-ți mâneca.
8. Nu lua nicio jachetă pe tine - vântul este pe cale să se oprească

Instead of studying for the last exam of their college careers, four seniors spent the night partying in the house they had rented off campus. The next morning they waited until the test would be almost finished, and then made their way to class. Along the way they all put grease on their hands to support the story they were going to tell their professor. The class was almost done with the exam, when all four seniors burst into the room. They report to the professor that they had a flat tyre along the way and could they please retake the test? The professor said that he was a reasonable man, so he scheduled a test date for the following week. Their plan had worked! They studied diligently for the next week, making the most of their time. The day of the make-up came, and they were ready for anything. Each senior was placed alone in a separate classroom for the test. The first question, worth 5 points, was easy. The second question was worth 95 points, and it simply read, "Which tyre?"

Patru studenți în anul terminal, în loc să învețe pentru testul final de la facultate, și-au petrecut toată noaptea cheful în casa pe care o aveau închiriată în afara campusului. A doua zi dimineața, au așteptat până când examenul era pe sfârșite, și apoi au intrat în clasă. Se mânjiră cu ulei pe mâini, pentru ca povestea pe care urmau să o spună profesorului, să fie cât mai credibilă. Colegii lor aproape că terminaseră examenul, când ei dădură buzna în sala de examinare. Li spuseră profesorului că au avut până la roata în drum spre facultate, și dacă ar fi posibil să reprogrameze examenul. Profesorul fiind un om rezonabil, reprogramă examenul pentru săptămâna viitoare. Planul a funcționat! Au fost foarte silitori și au învățat pentru următoarea săptămână, având la dispoziție timp suficient. Sosi și ziua examenului și erau gata pentru orice. Fiecare student din cei patru a fost pus în clase diferite pentru a da testul. Prima întrebare, pentru 5 puncte a fost ușoară: a doua întrebare, pentru 95 de puncte spunea: Care roată?

Oina - Sport Național Român

Ca și celelalte creații folclorice, jocurile de copii, numite odată și “jocuri de petrecere”, reflectă viața socială care le-a generat, redând aspecte de muncă sau scene de luptă.

Jocul de oină amintește de o foarte veche îndeletnicire a daco-romanilor, păstoritul. A “oina” oile înseamnă a le coborî toamnă de la munte la șesul verde, într-o zonă sau localitate din apropierea unui râu, fenomen numit transhumanță.

Există și ipoteza că ar fi un joc războinic, cu momente de atac și de apărare, însă multe dintre denumirile și expresiile folosite în joc sunt specifice păstorilor: căpitanul echipei se numește și baci (mai marele peste ciobani), bastonul se mai numește încă bâta, intrarea în teren se numea intrare la strungă, jucătorul prins la mijloc - jucător la strungă, jucătorii de la prindere - păscari (de la păscut) sau echipa la păscare.

În ceea ce privește zona de practicare a oinei, ea acoperă aproape toate comunitățile românești și se întinde cu mult în afara granițelor țării. În schimb, oina lipsește cu desăvârșire din ansamblul jocurilor practicate în Imperiul Bizantin, din manifestările tradițional populare și din vocabularul slavilor, bulgarilor și al maghiarilor. Enigma originii oinei este adesea exploatată de jurnaliștii superficiali în căutare de senzational sau de istoricii inregimentați politic, care au ajuns să extrapoleze diverse coincidențe de nume sau simple bizarerii până la nivelul de ipoteze istorice. Cuvântul oină sau variante apropiate ale acestuia au fost folosite (unele încă mai sunt) pentru a identifica localități sau râuri aflate pe tot cuprinsul țării, însă nu se cunoaște cu precizie originea acestor toponime. Nu este exclus ca și o zonă a țării să se fi numit odată oină. De asemeni, el se aseamănă cu arhaisme din alte limbi, și îl regăsim, cu înțelesuri incerte, la Ion Neculce și la Dimitrie Cantemir.

În mod identic, și cuvântul minge a avut multe regionalisme: “mince” și “mice” prin părțile Tecuciului, “pila” și “lapta” în Transilvania, “pulmă” în Banat, “sucă” în Ohrida, iar în Bitolia “topa” sau “topca” (cuvânt turcesc care înseamnă minge). Acestea sunt considerate a fi “bazele” pe care s-a încercat, fără succes deocamdată, sugerarea unor origini pecenege, cumane sau turcice pentru oină sau, abuzând de similitudinea cu cuvântul hoinar, să se inducă ipoteza că oina ar fi fost jocul celor ce umblau hoinari, adică al populațiilor nestatornice – de fapt, interesul era să se inducă concluzia că poporul jucător de oină era lipsit de apartenență la un anumit teritoriu, prin urmare nu putea emite pretenții asupra spațiului unde locuia.

Valul teoriei latiniste a originii poporului român, creație a Imperiul Austriac și răspândit prin Școala Ardeleană, nu a ocolit nici oina: profesorul Radu Corbu, marele animator al jocului, a fost unul dintre cei care au căzut în această capcană și a susținut în cartea sa de popularizare *Oina-joc gimnastic cu mingea*, din 1899, originea latină a numelui, implicit a jocului.

Chiar dacă deocamdată nu știm mai multe despre originea sa, nu putem să nu recunoaștem cu surprindere că sonoritatea acestui cuvânt ascunde ceva mistic, și chiar și românii care nu-i cunosc pe deplin semnificația vibrează lăuntric la auzul lui. Este evident că asocierea identitară român-oină îi deranjează pe unii, și nu ar fi deloc surprinzător ca cei care se joacă cu istoria să ne anunțe “descoperirea” unor documente sau dovezi arheologice după modelul “mormântul lui Isus”, urmată de lansarea unor ipoteze noi, halucinante, care să fie apoi legiferate drept “finale”: să ne amintim numai de perioada anilor 1950, când se “demonstrase științific” că limba română este de origine slavă!

Ce se știe cu certitudine este că oina s-a transmis dintotdeauna din generație în generație, iar primele izvoare scrise, care se bazează tot pe tradiția populară, apar începând cu veacul 18, perioada în care oina a început să fie practică și la oraș. Unele materiale de popularizare a oinei menționează perioada domniei lui Vlaicu Vodă (1370) ca prima atestare a jocului, folosind ca sursă drama istorică “Vlaicu Vodă”, scrisă în 1888 de Alexandru Davila. Este o dovadă de superficialitate să se facă o asemenea confuzie între o operă literară, care reprezintă doar o viziune poetică asupra vieții la curtea domnească din acea perioadă, și un document istoric, singurul care poate oferi oarecare certitudine.

Sursa : Oina sportul național Român

Marile descoperiri geografice

Marile descoperiri geografice sunt acele ținuturi descoperite de către exploratorii și cuceritorii europeni la sfârșitul secolului al XV-lea. Acestea au condus la o puternică dezvoltare a orizontului și civilizației europene occidentale. 1487 - Bartolomeu Diaz (n. cca. 1450 – d. 1500). În slujba regelui Portugaliei a descoperit capul Bunei Speranțe, deschizând drumul spre Oceanul Indian, Asia de sud și sud-est.

Bartolomeo Diaz numit și Bartolomeu Dias (n. 1450 în Algarve - d. 29. mai 1500 Capul Bunei Speranțe) a fost un navigator și

explorator portughez, fiind primul care a descoperit (1487–88) capul sudic al Africii. Sunt puține date cunoscute despre navigatorul portughez. El fiind probabil urmașul lui João Dias, care împreună cu Gil Eanes au navigat înconjurând Capul Bojador (1434) și care de asemenea a ajuns (fiind însărcinat de regele Portugaliei Henric supranumit "Navigatorul") la capul cel mai vestic al Africii situat azi în Senegal Capul Verde (Cabo Verde) (1444) descoperind *Terra dos Guineus*. În anul 1481, Bartolomeo Diaz ia parte la o expediție de-a lui Diogo de Azambuja spre coasta Guineii.

Prin căutarea căii maritime din Europa spre Asia în timpul domniei lui Henric Navigatorul expedițiile portugheze explorează la începutul secolului al XV-lea coastele Africii de vest fiind Perioada Marilor descoperiri. Astfel primește Diaz o însărcinare secretă a regelui portughez Ioan al II-lea ca să continue cercetarea lui Diogo Cão de a găsi punctul sudic al continentului african și pe cât posibil drumul spre India. Exploratorul pornește pe mare împreună cu fratele său Diogo Dias și cu congolezi ca traducători, probabil la sfârșitul lui august în anul 1487 cu o flotă alcătuită din trei corăbii (caravele). Flota navighează în lungul coastei de vest africane lăsând în urmă vărsarea fluviului Congo, ajungând la ultima regiune cunoscută deja de portughezi Namibia de azi, trece prin Golful Balenei, spre sud traversând *Golfo de São Tomé* (azi Spencer Bai) ajungând la *Angra Pequena* (Golful Lüderitz), urmează *Cabo da Volta* de unde sunt împinși de un vânt din nord puternic și furtună cele două caravele rămase spre sud spre Capul Bunei Speranțe.

Navigând spre est și neîntâlnind uscat (pământ), navighează spre nord descoperind golful *Angra dos Vaqueiros* numită la vederea unei turme de vaci se presupune că ar fi fost Moselbai. Mai departe pe parcurs întâlnește Algoa Bai, Kap Padrone (12 martie 1488) aici are loc la bord aproape o revoltă, cu toate acestea continuă să navigheze spre est. Astfel ajunge la vărsarea fluviului (Groot Vis) unde poate constata faptul că țărmul african are direcția nord, fiind sigur de descoperirea drumului căutat (de 70 de ani). În cinstea secundului său botează fluviul *Rio Infante*. Fiind echipajul lui chinuit de scorbut îl silesc să se reîntoarcă. Pe drumul de întoarcere ocolește din nou "Capul Bunei Speranțe" denumit de el 'Cabo Tormentoso' Capul Furtunilor ajungând înapoi în Lisabona la sfârșitul lui decembrie 1488 după o călătorie de 16 luni. Datorită secretului călătoriei multe detalii nu pot fi elucidate. Diaz după această călătorie participă ca sfătuitor la întocmirea hărților și echiparea corăbiilor. Este neclar din care cauză succesorul la tron al regelui portughez, în loc să însărcineze

pe Diaz, însărcinează pe Vasco da Gama cu expediția următoare, din 1497. Diaz participă la expediția (1500) condusă de Pedro Alvares Cabral pe drumul maritim între Africa și America de Sud moare prin scufundarea corăbiei într-o furtună (29 mai 1500) în apropierea "Capului bunei Speranțe" descoperite de el.

Portretul unui elev

ISAC NICUȘOR CLASA a VIII-a

S-a născut la 23 mai 1996 la Isac Titica . Face parte dintr-o singurul băiat . Are patru surori :

A urmat școala primară la V-VII fiind în fiecare an premiant.

Este în clasă cu sora sa Maria se ridică la nivelul său. tatăl său fiind muncitor și mama

Mărășești ; părinți : Isac Nelu și familie cu cinci copii , el fiind Ionelia , Roxana , Maria și Luciana. Ciușlea ca de altfel și clasele

care este și ea o elevă bună, dar nu Face parte dintr-o familie modestă casnică.

Surorile sale Ionelia a absolvit 8 clase la Ciușlea , a facut o școală de arte și meseri și acum este căsătorită, Roxana este elevă la liceul pedagogic Focșani în clasa a X-a, secția filologie , Maria este elevă în clasa a VIII-a și Luciana este la gradiniță.

Isac Nicușor este un elev muncitor, învață la toate obiectele și în lipsa concurenței din clasă obține rezultate bune la sfârșitul fiecărui an școlar. Cu toate că învață la toate obiectele sunt totuși și materii la care învață pentru notă dar nu-i place, geografia ; materia lui preferată este surprinzător muzica, materie studiată fără profesor calificat dar dragostea pentru muzică i-a fost insuflată de preotul Radu Marin, care pe lângă orele de religie a mai suplinit și orele de muzică.

Învăță cu plăcere la multe materii pentru a dobândi noi cunoștințe, dar învață și pentru a obține note mari. Fiind elev în clasa a VIII-a s-a hotărât să urmeze liceul pedagogic secția de filologie unde crede că va face față cu succes.

Din toate materiile pe care le studiază nu are un profesor preferat, cu toate că îi plac toate cadrele didactice din școală.

În colectivul clasei este șeful clasei, dar sunt situații când nu se poate impune în fața colegilor și când zrebuie să ia atitudine față de unii dintr-e colegii săi care comit abateri disciplinare. În rest are relații de prietenie cu cei din clasa a VIII-a dar și cu cei din alte clase din școală, nu are o prietenă.

Acasă nu are calculator, dar este entuziasmat când face orele de informatică, de fapt laboratorul de Informatică al școlii este punctual de atracție pentru toți elevii școlii noastre; aici se simt în largul lor mai ales când navighează pe internet.

De asemenea, își ajută părinții acasă ori de câte ori e nevoie și se știe că la țară mereu este câte ceva de făcut, numai să vrei.

Participă la toate activitățile extracurriculare organizate de clasa a VIII-a și la cele organizate de școală.

Pentru el, școala este o clădire veche, care în multe momente este respingătoare, trebuie reabilitată, mobilierul este învechit, sunt și unele îmbunătățiri, cum ar fi grupul sanitar, laboratorul de informatică, dar acestea nu sunt îndeajuns.

Încă mai sunt sobe de teracotă, vechi de 16 ani, și de multe ori iese fum, nu este o sala de sport, teren de sport există dar trebuie reamenajat în fiecare toamna.

Trebuie arătat că îi place să cânte la biserică, de altfel participă la slujbe duminică și în zilele de sărbătoare, este și dascăl de multe ori, atunci când preotul îl solicită, se gândește și la o carieră la liceul teologic, dar asta implică și multe costuri și familia nu-l poate susține financiar.

Sănătatea noastră

Simplă răceala ori boală

În fiecare zi ne lovim de diverse probleme de sănătate. Putem să scăpăm de unele dintre ele folosind unele "sfaturi bătrânești", care pe cât sunt de simple, pe atât sunt și de eficiente.

Vom enumera în continuare câteva remedii pentru răceală.

În timpul epidemiei de gripă sau atunci când simțiți că răceala vă dă târcoale, usturoiul poate face minuni.

Pentru prevenirea îmbolnăvirii, mestecați câte o jumătate de cățel de usturoi dimineața, la prânz și seara.

Ca tratament pentru răceală, zdrobiți cinci căței de usturoi, amestecați-i cu 10 lingurițe de miere de albine și luați din acest preparat câte o linguriță din jumătate în jumătate de oră.

În usturoi s-au descoperit mai mult de douăzeci de substanțe antivirale și antibacteriene.

Usturoiul este cel mai puternic antigripal cunoscut.

Dacă simțiți frisoane, începe să vă curgă nasul și apare durerea de gât, atunci: băile fierbinți sunt ajutorul cel mai la îndemână pentru a opri boala în fază incipientă.

Umpleți cada cu apă încălzită la 37°C și stați în ea timp de 30-45 de minute. Când ieșiți, masați-vă corpul cu o cremă și petreceți măcar o jumătate de oră sub pături, la căldură. Aceste băi, nu numai că relaxează, dar au și un puternic efect antigripal, deoarece scad considerabil rezistența microbilor.

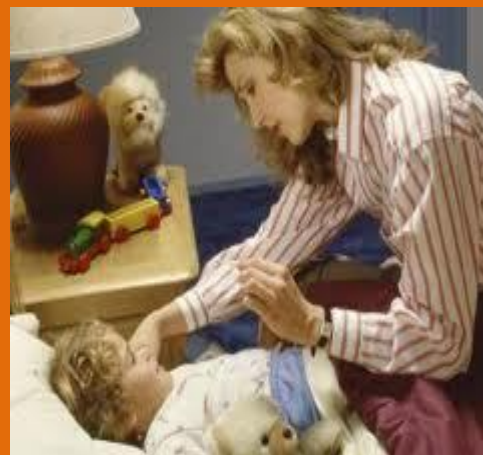
Deși pare mai degrabă aliment decât medicament, supa caldă, aseasonată din belșug cu pătrunjel și mărar, este recomandată persoanelor răcite înaintea clasicelor aspirine și paracetamol.

Prin conținutul de substanțe antibiotice naturale al legumelor care intră în compoziția ei, supa caldă este un adevărat medicament.

Se ia o lămâie sau un grepfruit, se spală foarte bine, se dă pe răzătoare coaja și se pune deoparte.

Fructele se storc într-un pahar, iar la suc obținut se adaugă două lingurițe de miere, coaja rasă anterior și se completează restul cu apă.

Se lasă la macerat o oră sau două, după care se bea. Acest preparat conține vitamina C, agenți antiinfecțioși foarte puternici și are un efect excepțional de reducerea febrei. Dacă se beau trei - patru pahare, într-un interval de 12 ore, se poate obține un efect superior celui medicamentos.

Sursa : Medicina Naturistă – Sănătate !

Creații ale elevilor

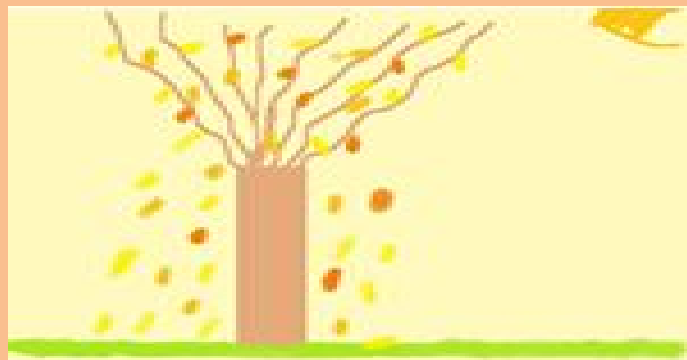
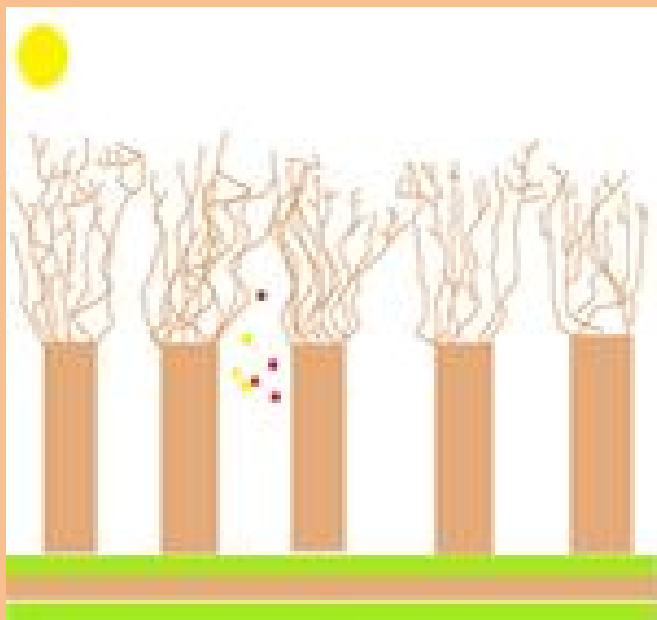

A sosit toamna !

A sosit toamna !

Ne bucurăm că a venit dar ne este dor de soarele
călduros de vară. Începe să se culeagă recoltele.
Frunzele ruginii cad pe cărări formând un minunat
covor. Păsările călătoare pleacă în țările calde.
Gutuile, prunele, nucile și toate fructele s-au copt.
Struguri s-au copt și toți se ocupă cu făcutul
mustului și din corcodușele coapte se face țuică tare
și gustoasă. Toamna începe școala și toți copii se
pregătesc pentru noul an de școală.
Toamna este anotimpul meu preferat !

Tătaru Gabriel-Cristian
Clasa a V-a

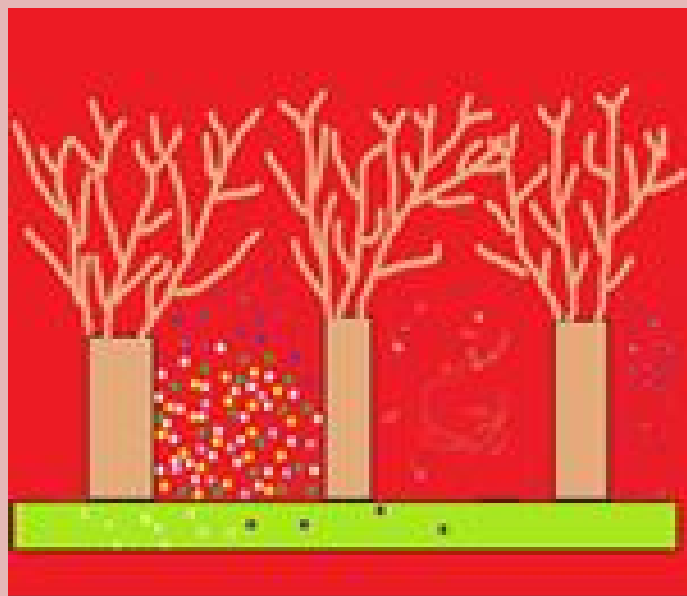

Toamna

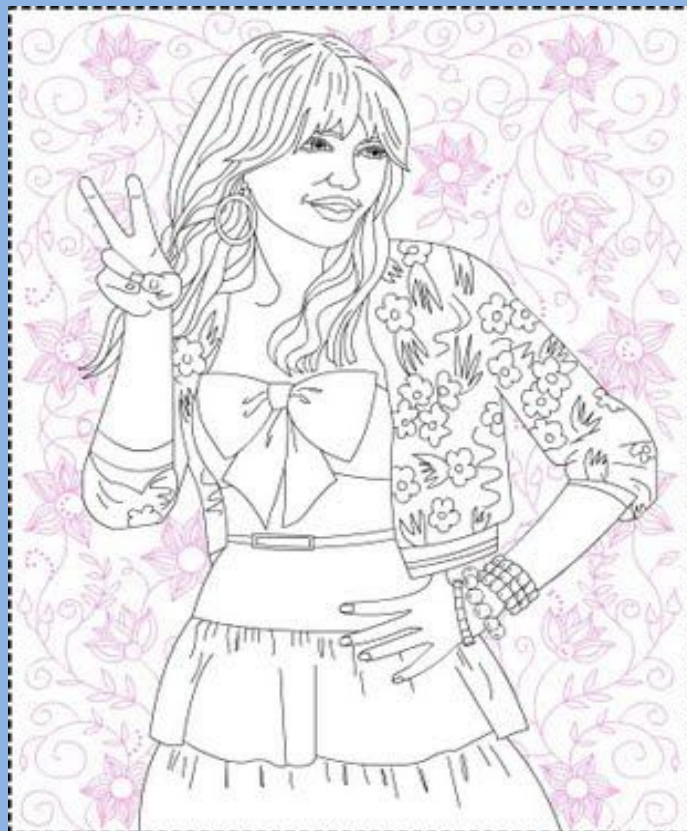
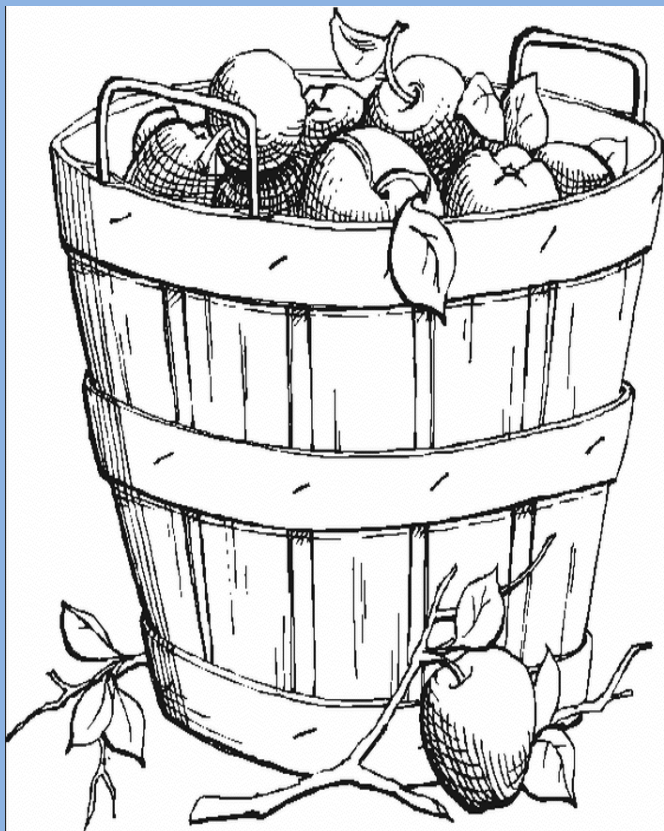
A sosit toamna și ne bucurăm că a venit ; dar ne
amintim cu nostalgie de zilele de vară. Începe culesul
recoltelor; se culeg legumele, fructele, strugurii și
porumbul. Frunzele uscate cad din copaci , este mai
frig dar este bine . Odată cu venirea toamnei începe
un an nou școlar pentru toți copiii. Pe ogoare nu s-a
încheiat activitatea , se seamănă grâul și se fac
arăturile de toamnă pregătindu-se terenul pentru
producțiile viitoare .

Toamna este cel mai frumos anotimp !

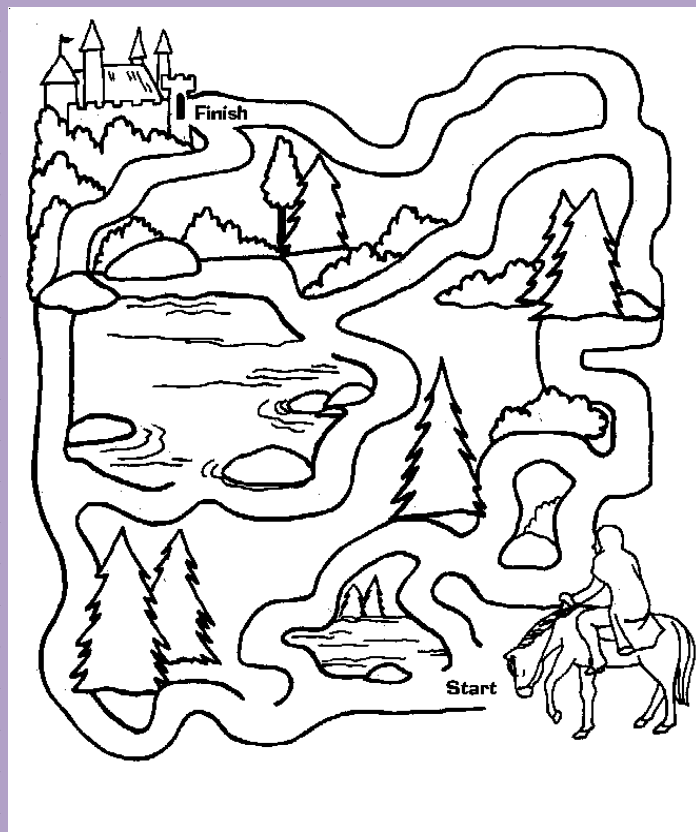
Stancu Ștefan
Clasa a V-a

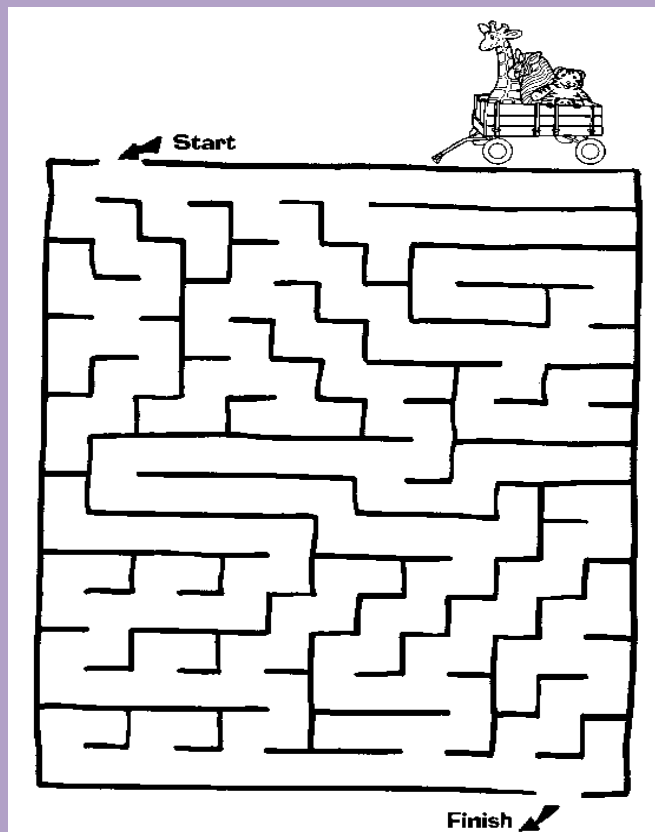
Să colorăm...desenele

Să ne ...jucăm

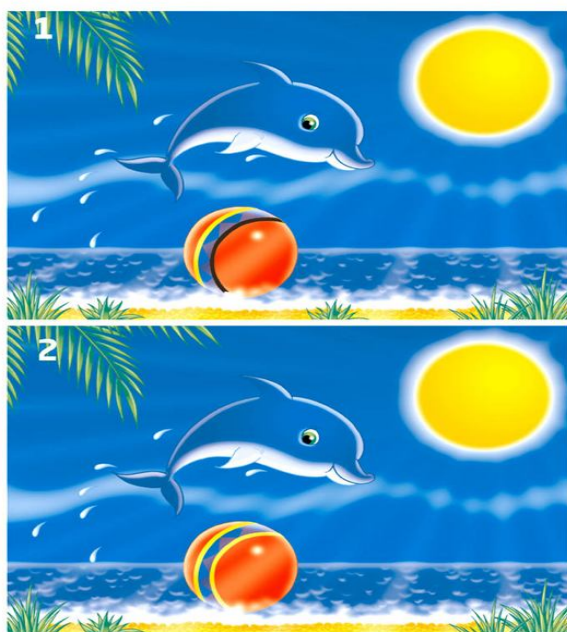

Ajută-l pe Făt-Frumos

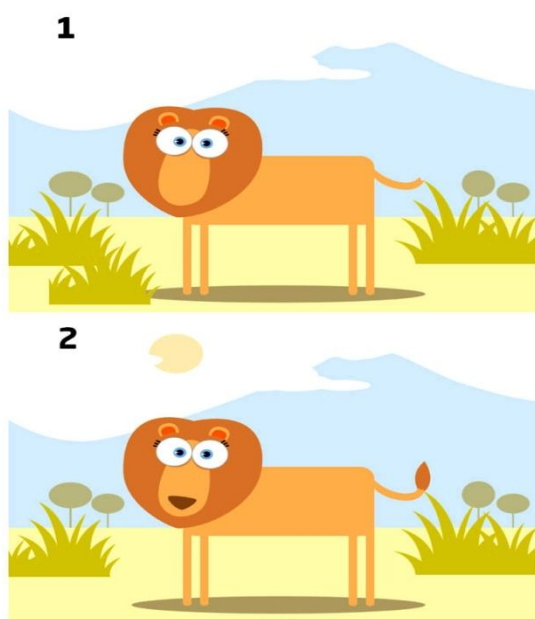
Ajută animalele

Între imaginea 1 și imaginea 2 există 5 deosebiri. Găsește-le!

babyonline.ro

Între imaginea 1 și imaginea 2 există 5 deosebiri. Găsește-le!

babyonline.ro

Să scriem corect românește

Predicatul și propoziția predicativă

Precum se știe, predicatul nu e numai o parte principală de propoziție, ci și partea cea mai importantă a unei propoziții, întrucât fără el este, de cele mai multe ori, imposibil să enunțăm o judecată sau să comunicăm prin cuvinte, o idee cu caracter afectiv ori voluțional.

Dacă subiectul este important pentru că reprezintă, de obicei, punctul de plecare al unei judecăți, importanța și mai mare a predicatului constă în aceea că prin el se realizează ceea ce numim predicatie sau predicativitatea unei propoziții, adică obiectiv raportarea conținutului ei la realitatea pe care o oglindește.

În mod obișnuit, predicatul e definit ca partea principală de propoziție care atribuie subiectului o acțiune, o stare sau o însușire. Aceasta înseamnă că, în esență, predicatul ne spune ceva despre subiect și anume: ce face, ce este, cine este sau cum este aceasta.

O clasificare aproape unanim acceptată distinge două tipuri fundamentale de predicat: verbal și nominal. Predicatul verbal este mult mai frecvent folosit decât predicatul nominal. Predicatul verbal îi atribuie subiectului o acțiune sau o stare și poate fi exprimat:

- 1) Printr-un verb predicativ la mod personal la toate cele trei diateze
 - a) diateza activă
ex. a) Bunicul șta pe prispă. Numără florile care cad .
(B.St. Delavrancea, Bunicul)
 - b) diateza pasivă
ex. Potcoavă a fost întâmpinat, în preajma Lipșei, de căpitanul Cozmoc .
(M. Sadoveanu , Nicoară Potcoavă)
 - c) diateza reflexivă
ex. Se perindau unii după alții nouri cenușii.
(M.Sadoveanu, Nicoară Potcoavă)
- 2) Printr-o locuțiune verbală
ex. Mama i-a dat sfaturi din cele mai bune. Numai adu-ți aminte de povețile mele.
(P. Ispirescu, Tinerețe fără bătrânețe și viață fără de moarte)
- 3) Printr-o interjecție cu sens apropiat de al imperativului (hai, na, nani etc) ; printr-o interjecție care poate fi folosită în locul unui verb –zvâr! (zvârli) , hăt! (îndată) , țiștii (sări) ; printr-o interjecție de adresare – iacă, iată, uite .
ex. – Hai la drum!
-Pupăza zbâr ! pe o dugheană (I. Creangă)
Iată că vine și el .
- 4) Adverbe predicative
ex. Desigur că mă duc la școală .

În legătură cu predicatele verbale exprimate prin adverbe predicative „Gramatica Academiei ” precizează că ele au o poziție intermediară în ce privește tipul de predicat la care aparține pentru că unele din ele se comportă la fel ca predicatele verbale și nu admit un verb copulativ. Verbul „ poate”este verb la origine.

ex. Poate că va trece peste aceste greutăți.

ex. Pesemne că el a bănuț ceva.

Alte adverbe ca : probabil, posibil, sigur sunt predicate nominale pentru că pe lângă ele sunt verbe copulative.

ex. Sigur că îmi place.

ex. E sigur că a reușit la examen .

În „Gramatica pentru toți ” , Mioara Avram include în predicatul verbal două tipuri pe care unii cercetători le separă de el: predicatul adverbial și predicatul interjecțional .

(va urma)

Prof. pensionar Ștefănescu Rodica

Să râdem cu...gumița

Ha, ha, ha...

- Cum era Alexandru Lăpușneanu ?

-Doamna profesoară , el scrie oral...

-Alexandru Lăpușneanu era inteligent, crud și puțin cam ȋicnit...

- Ce este cazul genitiv ?
- Cazul genitiv este un mod nepersonal al verbului ...

-Ce fel de paranteze cunoașteți ?
-Paranteze rotunde, pătrate și ondulate...

Pif...

-Fracția ireductibilă este o fracție care nu se mai poate schimba...

-Unde este situată inima ?
-Inima este situată în cavitatea bucală...

-Care sunt elementele urechii ?
-Urechea exterioară și urechea transparentă

Ha , ha, ha...

ha

-Ce notă ai luat la lucrare ?
-Am luat 7 spre 2

-Ai făcut tema astăzi ?
-Da, dar nu știu cum se face

-Pe unde circulă sângele ?
-Numai prin corp

păi...

-Ce este greutatea ?
-Forța cu care ne cântărim

-Toate seriile sunt frumoase mai eles când iese soarele...

-Cine a fost Decebal ?
-Un fel de președinte al țării..

ha

Calculatorul în educația copilului

Fiecare părinte își dă seama când copilul lor are vârsta necesară utilizării calculatorului, această activitate fiind una opțională și nu trebuie impusă. Cumpărarea primului calculator personal pentru copilul tău este o alegere bună odată ce acesta a împlinit vârsta de 5 ani. De la această vârstă, simțurile sunt dezvoltate aproape în totalitate și copilul poate procesa cu ușurință imagini fără a obosi și fără a-și strica vederea. Pentru început, este suficient ca cei mici să asiste părinții care lucrează pe calculator.

Aceștia familiarizează copilul cu PC-ul și în al doilea rând permite stabilirea unei comunicări și interacțiuni între copil și părintele care accesează calculatorul. Folosirea acestuia trebuie să fie o activitate secundară și nu principală, prioritate având îngrijirea corporală, *jucăriile educative*, dansul, exersarea limbajului și cântatul. Filmulețele sunt și ele recomandate și pot completa poveștile citite din cărți. Mama poate să-i explice copilului acțiunea, să povestească basmul odată cu derularea acestuia. Copilul va fi încântat de această metodă animată, deoarece personajele nu sunt statice, vorbesc și cântă. Astfel, acestea dezvoltă abilitățile intelectuale ale copilului. Totul este să nu neglijați activitățile extracurriculare: excursii cu colegii de grădiniță/școală, plimbări în natură, vizite la teatru/ muzee, expoziții și mai ales- *jucăriile educative*.

Jocurile și programele sunt tot mai avansate și complexe, pot stimula inteligența dacă sunt alese corespunzător. Trebuie evitate jocurile pe calculator cu conținut violent, deoarece acestea influențează negativ personalitatea în formare și pot determina un comportament agresiv, antisocial. De asemenea, existența unor reguli stabilite de părinți privind folosirea calculatorului în timpul liber, după rezolvarea temelor, au ca rezultat diminuarea acestor efecte negative, supravegherea părinților dovedindu-se și în acest caz un important factor de mediere pentru evoluția copilului. "Ai voie să te joci cu calculatorul doar după ce ți-ai făcut lecțiile fără nicio greșală și ai venit acasă cu note bune!" Poți stabili în comun (prin negociere) un program (sâmbăta și duminica două-trei ore și în timpul săptămânii o oră).

Un copil trebuie să interacționeze fizic cu alți oameni și nu trebuie să învețe absolut totul la calculator. Trebuie doar să i se stabilească un program cât de cât organizat, pentru ca timpul acordat calculatorului poate afecta timpul de învățat, joaca, timp care este fiecare important. În ultimii ani, calculatorul a devenit un obiect tot mai des întâlnit într-o casă. Dependența de calculator are efecte negative atât asupra dezvoltării fizice, cât și asupra dezvoltării psihice a copilului. Cele mai frecvente probleme fizice sunt slabirea vederii, obezitatea, durerile de cap și durerile la nivelul mușchilor gâtului și umerilor. În plan psihologic, copilul poate deveni un neadaptat. Petrecând mare parte din timp în fața monitorului, el riscă să piardă contactul cu lumea reală. Va deveni singuratic și nu va ști să facă față unor situații simple; ei nu vor învăța să-și împartă lucrurile, să-și aștepte rândul, și uneori nu vor cunoaște lucruri de bază, simple, precum bunele maniere. Copiii au nevoie să interacționeze cu alți copii, adulți și animale. Ei au nevoie să experimenteze lucrurile mai întâi cu mâna și nu în fața unui monitor de calculator.

Calculatorul influențează evoluția copilului și a procesului de învățământ, el fiind introdus ca mijloc de învățământ și apoi de instruire programată în întreg sistemul. Acesta are și un beneficiu – copiii care-l folosesc sunt mai inteligenți sau cel puțin așa spun statisticile din ultimii ani (studiu „Home Computer Use and the Development of Human Capital”). Cei care știu să folosească foarte bine un calculator au avantajul de a-și găsi un serviciu în domeniu mult mai ușor și se adaptează repede schimbărilor tehnologice.

Istoria chimiei

Despre știința chimiei

Chimia este știința care se ocupă cu studiul compoziției, proprietăților și transformărilor substanțelor din natură. Chimia este definită și ca știința despre atomi (elemente chimice) și combinațiile lor, deoarece studiază procesele de transformare a substanțelor dintr-una în alta prin regruparea atomilor și modificarea legăturilor dintre atomi.

Chimia are strânse legături cu alte științe, dintre care în primul rând cu fizica (limita dintre ele fiind relativă și făcând obiectul a două discipline, chimie-fizică și fizica-chimică), precum și cu biologia (biochimia) și cu geologia (geochimia) etc.

Domeniul chimiei se împarte în: chimia anorganică (sau chimia minerală), chimia organică (sau chimia carbonului) și chimia fizică.

Chimia anorganică studiază proprietățile fizice și chimice ale elementelor și combinațiile lor (în afara compușilor carbonului, studiați de chimia organică), precum și legile generale ale combinării chimice.

Chimia organică studiază combinațiile carbonului cu câteva elemente (hidrogen, oxigen, azot, sulf, halogeni etc.). Denumirea de chimie organică provine din concepția greșită care a dominat până la începutul sec. al XIX-lea, potrivit căreia substanțele organice nu ar putea proveni decât din organisme vii. Sintetizarea* substanțelor organice din substanțe minerale (realizată pentru prima oară de Wohler în 1828 prin sintetizarea ureii din substanțe tipic anorganice) a spulberat această concepție greșită și a dovedit încă o dată unitatea materială, indestructibilă a lumii.

Chimia fizică are ca obiect studierea, prin metode fizice, a legilor și fenomenelor chimice precum și a structurii combinațiilor chimice.

S-au mai dezvoltat, pe baza acestor discipline, numeroase alte ramuri, cum sint: chimia analitică, chimia combinațiilor complexe, chimia coloizilor, electrochimia, analiza fizico-chimică, fotochimia, magnetochimia, radiochimia.

Cuvântul *chimie* provine de la grecescul „*chymeia*” care înseamnă topirea metalelor. În sec. III î.H. cuvântul *Chemi* era denumirea data Egiptului însemnând „arta sfântă a preoților”.

La începutul sec. II e.n. centrul cunoștințelor alchimiste era cetatea Alexandria, mai ales prin celebra sa Bibliotecă. În urma incendiului acesteia (în anul 391) nu a mai rămas niciun document original. Se presupune că chimia a luat naștere în Alexandria. Notiunea „chimie” apare pentru prima dată la sfârșitul sec. al III-lea e.n., folosită de Zosimos Panapolitanul, filozof și alchimist din Alexandria.

(va urma)

Profesor: Aneta Turbatu

Nota: * obținerea unei substanțe din elementele constituyente

Cum ne apărăm...de foc ?

Stingător cu spumă mecanică SM6

Stingător portabil cu CO₂

INFORMAȚII PENTRU ELEVI Comportament corect în caz de alarmare

	Orice semnal de alarmă trebuie să fie luat în serios.
	Fiecare persoană trebuie să cunoască calea de evacuare spre exterior din încăperea în care se află.
	Toate trecerile, coridoarele și scările, care, în caz de pericol, sunt căi de evacuare și salvare trebuie să fie menținute libere.
	Salvarea oamenilor primează stingerii incendiilor! În caz de incendiu, întâietate are evacuarea clădirii. Comportament în instituții de învățământ: în caz de incendiu, se părăsește încăperea în ordine și liniște, dar rapid; nu se iau obiecte personale sau de îmbrăcăminte. Profesorul se convinge că nu a rămas nimeni în încăpere.
	Ferestrele se închid, dacă mai este timp.
	Ușile se închid, dar nu se blochează.

REDACTOR

Profesor Ștefănescu Ștefan

Echipa de redacție:

Sandu Laura-Miruna-elevă cls.a VII-a
Ciubotaru Gabriel -elev cls.aVII-a
Croitoru George –elev cls.aVIII-a
Paraschiv Mădălin –elev cls.a VIII-a
Tătaru Dragoș –Ștefan –elev cls.a VI-a
Manole Cristina –elevă cls.a VI-a
Tătaru Gabriel –Cristian elev cls.aV-a
Sichim Viorel -Iulian elev cls.a V-a

Colaboratori :

Prof. Zepa Anamaria
Prof. Turbatu Aneta
Prof. Ștefănescu Rodica
Ing. Ionescu Florentina

SEPTEMBRIE 2010